

Scinteia tineretului

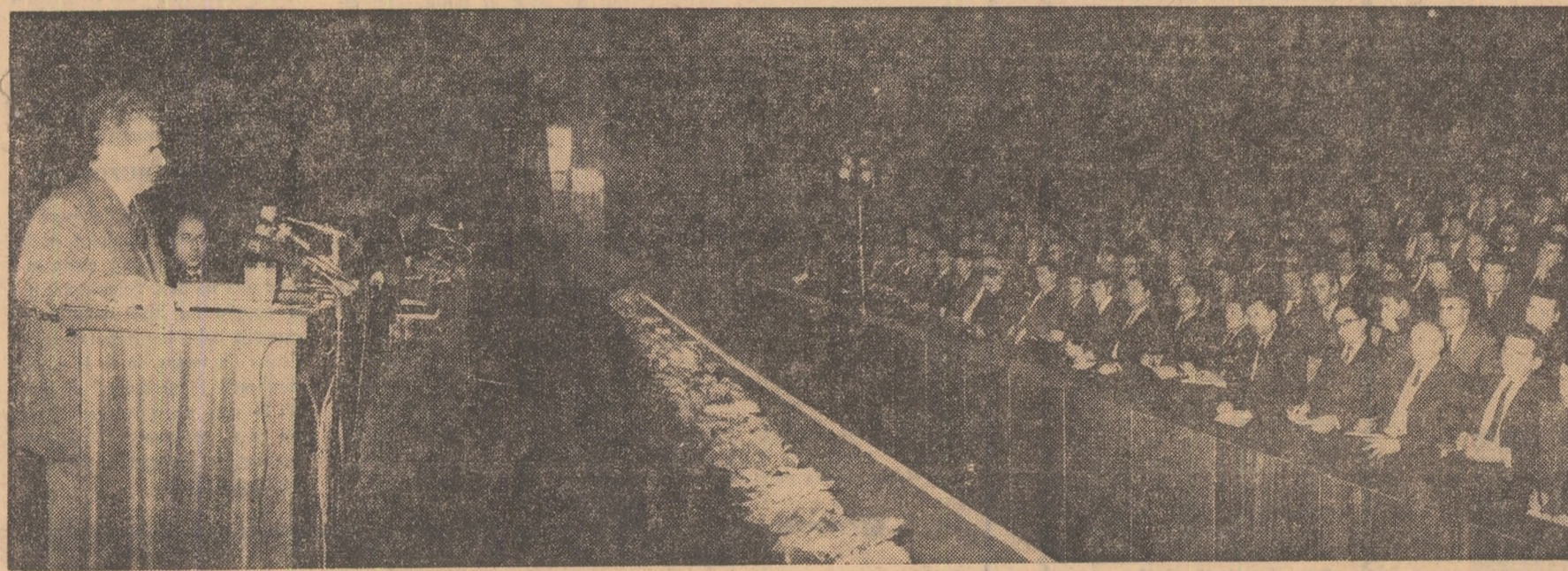
ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

PRECIZĂRI PRIVIND EXAMENUL DE BACALAUREAT ȘI CONCURSUL DE ADMITERE ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR

CONSĂȚUIREA CU CADRELE DIN AGRICULTURA JUDEȚULUI IALOMIȚA

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Dragi tovarăși,
Doresc să adresez activului de partid și de stat, președinților cooperativelor agricole, directorilor întreprinderilor agricole de stat, tuturor lucrătorilor din agricultură un salut călduros din partea Comitetului Central al partidului nostru. (Aplauze puternice, prelungite).

Constătuirea de astăzi a făcut o analiză a rezultatelor obținute până acum în dezvoltarea agriculturii din județul Ialomița, îndeosebi în ce privește înlăuntrirea măsurilor stabilite în ultimul timp de Comitetul Central al partidului privind organizarea, planificarea și conducerea agriculturii din patria noastră.

Am ascultat cu deosebit interes și satisfacție cuvîntul tovarășilor președinți de cooperative, directori de întreprinderi de stat, de stațiuni de mecanizare, al inginerilor și cooperativelor — și doresc să arăt aici că am putut constata că toți manifestați o vie preocupare pentru dezvoltarea în condiții cât mai bune a agriculturii din județul Ialomița.

În cadrul consătuirii au fost evidențiate unele rezultate bune obținute de oamenii muncii din agricultură județului dumneavoastră; într-adevăr, Ialomița are o serie de realizări în diferite domenii de activitate ale agriculturii, a obținut, chiar în condițiile anului 1970, recolte satisfăcătoare. S-au arătat, de asemenea, unele neajunsuri, s-au adus multă critică îndreptată și s-au făcut numeroase propuneri deosebit de valoroase.

Modul în care s-au desfășurat discuțiile demonstrează că, alături de rezultatele bune obținute în producția agricolă, s-au făcut progrese însemnate în creșterea cadrelor, în transformarea oamenilor din Bărăgan. Faptul că mulți din cei care au vorbit aici — președinți de cooperative, ingineri și alți lucrători din acest sector — care au trăit și cunoscut condițiile din trecut ale agriculturii din Bărăgan, au ridicat astăzi cu înalt simț de răspundere probleme de mare însemnătate pentru cooperative și întreprinderile lor, pentru întreaga producție agricolă din județ constituie o dovadă grațioasă a schimbărilor mari care s-au produs în județul dumneavoastră și în întreaga țară — și țin să arăt că, între acestea, transformarea omului o consider drept cea mai valoroasă realizare. (Aplauze puternice).

După ce am ascultat toate discuțiile de astăzi, și pe baza a ceea ce am constatat în cursul vizitelor recente pe care am făcut-o în județul dumneavoastră, pot spune că în Ialomița există toate condițiile pentru ca anul acesta și în anii următori ai cincinalului să înfăptuim în bune condiții sarcinile stabilite de

Congresul al X-lea al partidului.

Această consătuire, ca și celelalte care se vor desfășura în această săptămână în toată țara, are loc într-o perioadă cînd facem bilanțul cincinalului 1966—1970; putem spune că cincinalul pe care l-am încheiat recent a adus țării noastre noi și remarcabile realizări în dezvoltarea economiei, în ridicarea bunăstării întregului popor. Ați luat cunoștință din presă de principalele rezultate obținute în realizarea planului de stat pe 1970 și, probabil, săptămîna viitoare vom publica comunicatul oficial asupra îndeplinirii întregului plan cincinal. Așa cum ați putut vedea, industria noastră socialistă a realizat în bune condiții creșterile prevăzute de Congresul al IX-lea. În aproape toate ramurile producției industriale planul cincinal 1966—1970 a fost nu numai realizat, dar și depășit.

Am făcut progrese însemnate în dezvoltarea industriei. De altfel, județul dumneavoastră care a luat ființă în cursul cincinalului trecut — începe și el să pășească pe calea industrializării; în județul Ialomița, în orașul Slobozia, se simt de pe acum roadele politicii de industrializare socialistă, de amplasare rațională a industriei în toate zonele țării. (Vii aplauze).

Într-adevăr, tovarăși, dacă privim astăzi harta Republicii Socialiste România nu o vom găsi orăș sau orășel, comuna sau sat unde în ultimii cinci ani să nu se fi construit unități industriale sau agricole, cămine culturale, școli, zeci și zeci de locuințe — și unde să nu se vadă din plin roadele muncii creatoare a harnicului nostru popor. (Aplauze puternice).

Avem rezultate bune și în agricultură, deși trebuie să spunem că ele nu sînt pe măsura a ceea ce am dorit și nici a posibilităților pe care le avem. Desigur, cauzele care au făcut ca producția globală agricolă să crească în acești cinci ani doar cu 24 la sută sînt mai multe. Fără nici o îndoială că și condițiile climatice din ultimii ani, mai cu seamă cele din anul 1970, au influențat mult realizările din domeniul agriculturii. Dar, așa cum au arătat aici mulți președinți și directori de întreprinderi, se pare că, chiar în condițiile neprielnice ale anului 1970, acolo unde s-a lucrat ceva mai bine și s-au depus eforturi permanente, undeva acordat mai multă atenție aplicării diferențiate a regulilor agrotehnice — recoltele au fost bune. De altfel, această situație există nu numai în județul dumneavoastră, ci este mai generală; ea demonstrează încă o dată că, de fapt, unele răsturnări în urmă în agricultură se datoresc nu

numai existenței unor condiții climatice nefavorabile, ci și anumitor lipsuri în organizarea muncii și în felul în care întreprinderile de stat, cooperativele, unitățile de mecanizare, cei care lucrează în agricultură au folosit mijloacele de care dispunem în acest sector.

Cu toate acestea, tovarăși, putem spune că și rezultatele în agricultură sînt satisfăcătoare: pe ansamblu, ele au asigurat aprovizionarea în bune condiții a populației. Este concludent, în această privință, faptul că în ultimii cinci ani s-a asigurat creșterea cu 40 la sută a consumului de carne, cu circa 70 la sută la lapte și produse lactate, cu aproape 200 la sută la legume, că în general, s-au creat condiții ca oamenii muncii să fie tot mai bine aprovizionați.

Dar, putem să realizăm și mai mult, tovarăși — și e bine să subliniem aceasta acum, la sfîrșitul cincinalului și începutul unui nou plan de cinci ani, spre a vedea mai bine ceea ce avem de făcut pentru a lichida neajunsurile care au existat în munca noastră și a asigura dezvoltarea în condiții mai bune a întregii activități din domeniul agriculturii.

Așa cum am spus, județul Ialomița și-a adus și el contribuția la obținerea progreselor realizate în dezvoltarea patriei noastre socialiste — atît în ce privește industria, dar mai cu seamă în agricultură. Iată de ce doresc ca, înainte de a mă ocupa mai amănunțit de unele probleme ale agriculturii, să adresez muncitorilor și cooperativelor, tuturor lucrătorilor din industrie și agricultură, întregului activ de partid, tuturor membrilor de partid din județul Ialomița, cele mai calde felicitări pentru realizările obținute în cincinalul care a trecut! (Aplauze puternice, prelungite).

Vorbînd despre rezultatele anului 1970, despre calamitățile căroaia a trebuit să le facem față, nu putem să nu subliniem că în aceste condiții grele s-a dovedit încă o dată superioritatea agriculturii noastre socialiste. Ne putem închipui cu toții ce s-ar fi întimplat dacă nu am fi avut întreprinderile agricole de stat, dacă nu ar fi existat cooperative agricole puternice și nu ar fi fost asigurată mecanizarea agriculturii! Fără îndoială, că țara noastră ar fi trecut prin greutăți cu mult mai mari. Știm că tocmai datorită faptului că, alături de industria noastră socialistă, a existat și o agricultură socialistă, am putut învinge relativ ușor greutățile pe care le-am avut anul trecut și am asigurat îndeplinirea în bune condiții a planului pe 1970 și a prevederilor pe întregul cincinal. Încă o dată s-a demonstrat că

numai pe baza producției socialiste, numai prin unirea micilor proprietăți în gospodării mari, prin folosirea largă a mecanizării și chimizării, a științei agricole se poate asigura o agricultură înaintată și cu adevărat modernă. (Aplauze puternice).

Desigur, sîntem îndreptățiți să privim cu mîndrie realizările pe care le-am dobîndit în cincinalul trecut, dar aceste realizări nu trebuie să ne facă să uităm lipsurile care se manifestă în activitatea noastră. Nu trebuie să uităm că am fi putut obține rezultate și mai bune în toate domeniile, că mai avem încă un drum lung de parcurs pentru a ajunge la nivelul de dezvoltare al țărilor avansate economice. Este necesar să înțelegem că fărîmarea societății socialiste multilaterale dezvoltate presupune progresul continuu al forțelor de producție, perfecționarea necontenită a relațiilor sociale, ceea ce va crea condiții ca — pe o bază superioară de producție și de organizare socială — să edificăm cu succes orînduirea nouă pentru care am luptat și luptăm, societatea fără clase, societatea comunistă. Aceasta presupune, totodată, să acționăm neîncetat pentru a asigura participarea tot mai largă a întregului popor la opera de construcție economică și socială, pentru dezvoltarea democrației socialiste, astfel ca oamenii muncii de la orăș și sate — muncitorii, țărani, intelectuali, toți cetățenii României socialiste, fără deosebire de naționalitate — să-și poată spune cuvîntul asupra tuturor problemelor care privesc prezentul și viitorul societății noastre, să ia parte activă la elaborarea și înfăptuirea politicii partidului și guvernului, politică ce corespunde pe deplin intereselor vitale ale întregii noastre națiuni socialiste.

Ne aflăm acum la începutul unui nou cincinal. Cunoașteți principalele prevederi ale acestui cincinal din Directivele Congresului al X-lea al partidului. După cum se știe, în următorii cinci ani industria noastră va trebui să se dezvolte în continuare într-un ritm susținut. Acordăm o deosebită atenție perfecționării ramurilor de bază, moderne, îndeosebi producției mașinilor-unelte, electronicii. Ne preocupăm ca, în viitorii ani, industria noastră socialistă să poată satisface în condiții mai bune cerințele întregii economii, inclusiv ale agriculturii, și totodată să aducă o contribuție mai însemnată la export, la dezvoltarea relațiilor noastre economice cu țările socialiste, cu toate statele lumii.

Planul prevede sarcini deosebit de mari și agriculturii. Pentru înlăuntrirea acestor sarcini sînt stabilite și măsurile economico-organizatorice

condiții. Aceasta presupune, în primul rînd, o mai bună gospodărire a suprafețelor agricole. Am realizat în această privință unele progrese, dar trebuie să arătăm că există încă destulă risipă de pămînt, că terenurile agricole nu sînt gospodărite peste tot cu grijă — nici în întreprinderile de stat, nici în cooperative. Este adevărat, în Bărăgan există pămînt mult și bun, dar tocmai faptul că avem un pămînt bun trebuie să ne îndemne să gospodărim bine fiecare metru pătrat, să obținem de pe el recolte.

Nu aș putea spune că în Bărăgan nu mai este mult de făcut în această privință. Dacă vom face o analiză a modului cum folosim fondul funciar în județ, vom constata că sînt încă mii și mii de hectare care se irosesc, că există suprafețe de pe care nu obținem nici un bob de grâu sau de alte cereale.

Deci, prima problemă pe care doresc să o ridic în fața dumneavoastră a tuturor, este de a lua toate măsurile pentru folosirea în condiții cât mai bune a fondului funciar și, a nu admite nici un fel de risipă de pămînt și nici scoaterea, sub o formă sau alta, din producție a terenurilor agricole.

S-a vorbit mult aici — și pe bună dreptate — de faptul că pentru a obține recolte bune, trebuie să avem și săminți corespunzătoare. Tovarășul ministru Angelo Miculescu a dat în această privință o serie de răspunsuri. Am mai subliniat și în alte împrejurări importanța acestei probleme — și trebuie spus că una din cauzele recoltelor slabe din ultimii ani, inclusiv din 1970, este neasigurarea cu semînțe de soiuri corespunzătoare, de înaltă productivitate. Aceasta este valabilă atît la grîu, cît și la floarea-soarelui, și, într-o anumită măsură, și la porumb; de asemenea, această problemă se pune în mod deosebit în legumicultură, unde, în general, obținem recolte mici.

Firește, s-au stabilit un șir de măsuri în vederea rezolvării acestei probleme. Este însă necesar ca toate organele agricole, toți specialiștii, fiecare întreprindere de stat și cooperative să înțeleagă că problema semînțelor nu poate fi lăsată la voia întîmplării. Nu trebuie să se aștepte ca doar de la Ministerul Agriculturii, de la Direcția generală agrico-

Fondul de necesitatea asigurării tuturor condițiilor necesare pentru îndeplinirea programului de dezvoltare a agriculturii. Comitetul Executiv și Plenara Comitetului Central au adoptat, la sfîrșitul anului 1970, un șir de măsuri privind îmbunătățirea conducerii, organizării și, în general, a desfășurării întregii activități în agricultura cooperatistă și de stat. În cadrul consătuirii noastre, toți vorbitorii au rețeliat că aceste măsuri, care sînt în curs de aplicare, corespund cerințelor actuale ale dezvoltării agriculturii noastre, că ele țin seama de necesitățile și de stadiul în care se găsește agricultura cooperatistă și vor contribui la crearea premiselor pentru înlăuntrirea cu succes a sarcinilor stabilite de Congresul al X-lea.

Desigur, problema esențială a dezvoltării producției agricole este lucrarea în condiții mai bune a pămîntului, deoarece, după cum se cunoaște, pămîntul este principalul mijloc de producție. Trebuie să reflectăm cu toții la problemele legate de mai buna folosire a pămîntului, să ne gîndim cum să acționăm cît mai bine pentru ca pe suprafețele de teren agricol pe care le avem să obținem recolte cît mai mari și sigure, în orice

condiții. Aceasta presupune, în primul rînd, o mai bună gospodărire a suprafețelor agricole. Am realizat în această privință unele progrese, dar trebuie să arătăm că există încă destulă risipă de pămînt, că terenurile agricole nu sînt gospodărite peste tot cu grijă — nici în întreprinderile de stat, nici în cooperative. Este adevărat, în Bărăgan există pămînt mult și bun, dar tocmai faptul că avem un pămînt bun trebuie să ne îndemne să gospodărim bine fiecare metru pătrat, să obținem de pe el recolte.

Nu aș putea spune că în Bărăgan nu mai este mult de făcut în această privință. Dacă vom face o analiză a modului cum folosim fondul funciar în județ, vom constata că sînt încă mii și mii de hectare care se irosesc, că există suprafețe de pe care nu obținem nici un bob de grâu sau de alte cereale.

Deci, prima problemă pe care doresc să o ridic în fața dumneavoastră a tuturor, este de a lua toate măsurile pentru folosirea în condiții cât mai bune a fondului funciar și, a nu admite nici un fel de risipă de pămînt și nici scoaterea, sub o formă sau alta, din producție a terenurilor agricole.

S-a vorbit mult aici — și pe bună dreptate — de faptul că pentru a obține recolte bune, trebuie să avem și săminți corespunzătoare. Tovarășul ministru Angelo Miculescu a dat în această privință o serie de răspunsuri. Am mai subliniat și în alte împrejurări importanța acestei probleme — și trebuie spus că una din cauzele recoltelor slabe din ultimii ani, inclusiv din 1970, este neasigurarea cu semînțe de soiuri corespunzătoare, de înaltă productivitate. Aceasta este valabilă atît la grîu, cît și la floarea-soarelui, și, într-o anumită măsură, și la porumb; de asemenea, această problemă se pune în mod deosebit în legumicultură, unde, în general, obținem recolte mici.

Firește, s-au stabilit un șir de măsuri în vederea rezolvării acestei probleme. Este însă necesar ca toate organele agricole, toți specialiștii, fiecare întreprindere de stat și cooperative să înțeleagă că problema semînțelor nu poate fi lăsată la voia întîmplării. Nu trebuie să se aștepte ca doar de la Ministerul Agriculturii, de la Direcția generală agrico-

Fondul de necesitatea asigurării tuturor condițiilor necesare pentru îndeplinirea programului de dezvoltare a agriculturii. Comitetul Executiv și Plenara Comitetului Central au adoptat, la sfîrșitul anului 1970, un șir de măsuri privind îmbunătățirea conducerii, organizării și, în general, a desfășurării întregii activități în agricultura cooperatistă și de stat. În cadrul consătuirii noastre, toți vorbitorii au rețeliat că aceste măsuri, care sînt în curs de aplicare, corespund cerințelor actuale ale dezvoltării agriculturii noastre, că ele țin seama de necesitățile și de stadiul în care se găsește agricultura cooperatistă și vor contribui la crearea premiselor pentru înlăuntrirea cu succes a sarcinilor stabilite de Congresul al X-lea.

Desigur, problema esențială a dezvoltării producției agricole este lucrarea în condiții mai bune a pămîntului, deoarece, după cum se cunoaște, pămîntul este principalul mijloc de producție. Trebuie să reflectăm cu toții la problemele legate de mai buna folosire a pămîntului, să ne gîndim cum să acționăm cît mai bine pentru ca pe suprafețele de teren agricol pe care le avem să obținem recolte cît mai mari și sigure, în orice

Brigada „Scintei tineretului” transmite din Roman

O sarcină de mare răspundere REALIZAREA PARAMETRILOR PROIECTAȚII

Ajunghnd în Roman, în acest oraș lîngă numele cărui pe hartă sînt încă proaspete însemnele siderurgiei, ne-am amintit că la Uzina de Tevl, cu 7 luni în urmă a intrat în funcțiune o nouă secție și anume laminorul de 8 toli. Deja au început să producă noi utilaje, să se verifice „la cald” calitatea lucrărilor executate de constructori, să se reliefeze pe deplin efectele măsurilor luate de beneficiarii în pregătirea producției. Și, se știe, toate aceste probe au loc succesiv sau concomitent pe drumul atingerii parametrilor proiectați. Parcurgerea unei bune părți din acest drum permite acum, la 7 luni de la intrarea în funcțiune, o scurtă retrospectivă și o scrutare a posibilităților de respectarea termenului prevăzut pentru realizarea capacității proiectate.

Întînd în secția laminorului de 8 toli, sîntem plăcut impresionați încă din prima clipă de atmosfera de muncă intensă, febrilă. Dintr-o cabină de comandă urmărîm desfășurarea procesului tehnologic. Operațiunile de laminare decurg normal, se continuă una pe alta, fără poticniri, fără a întrerupe un anumit ritm. De la posturile lor, laminatorii dirijază cu multă siguranță utilajele, au mișcări precise, ceea ce denotă că au dobîndit deprinderile necesare. Ne apropiem de unul din tineri.

Totul funcționează neastepătat de bine, ne declară Năzărul Frîncu, operator laminator la postul de comandă de la echipa de 7 tineri care au absolvit anul trecut școala profesională. Străduința noastră de a ne însuși cu înțelegere și cu multă rezultate. Acest fapt e confirmat și de ceea ce pînă în prezent ne-am îndeplinit integral sarcinile de producție.

Da un alt post de comandă, tînărul laminator Gheorghe Bejenaru demonstrează cu argumente că noul obiectiv intrat nu de mult în funcțiune, dispune de toate condițiile pentru atingerea termen a capacității proiectate; lucrările de investiții au fost bine executate, utilajele funcționează conform cerințelor, calificarea cadrelor ce deservește laminorul de 8 toli e cea corespunzătoare. Tînărul, deși are numai 18 ani, se dovedește surprinzător de matur. Poate și de aceea i s-a încredințat postul de comandă principal de pe linia de laminare.

— În primele zile, mărturiseste Gheorghe Bejenaru, manevaram utilajele cu destulă timiditate. Comenziile erau mult mai rare, și în parte nesigure. Dar în ultimele luni, la fel ca fiecare coleg al meu, am parcurs o distanță lungă.

Fapt întru totul adevărat. Astăzi Gheorghe Bejenaru lucrează avînd lîngă el doi „ucenici” muncitori ca și el, care vor să învețe să execute operațiile de la postul de comandă principal. Alți tineri laminatori au tînut să-și exprime acolo, la locurile lor de muncă, convingerea că noul laminator își va atinge la termen, dacă nu înainte, parametrii proiectați. Argumentele au fost mereu aceleași: buna funcționare a utilajelor, calificarea corespunzătoare a cadrelor, competența conducătorilor procesului de producție, omogenitatea colectivului. Dacă stăm să gîndim bine, aceste argumente sînt destul de concludente. Nu putem însă să nu ne întrebăm cum de s-au rezolvat astfel într-un timp relativ scurt problemele destul de spinoase pe care le ridică funcționarea

NEAGU UDROIU ION CHIRIC ORESTE PLECAN (Continuare în pag. a IV-a)

Imagine parțială a noului laminator din Roman

1966 JUDEȚUL BRAȘOV 1970

LINIILE DE FORȚĂ ALE CINCINALULUI

- VOLUMUL investițiilor din fondurile statului: 9 801 milioane lei; a crescut față de cincinalul anterior cu 81,2 la sută.
- OCUPA locul I din punct de vedere al densității populației în industrie și al valorii producției globale industriale pe cap de locuitor.
- S-A REALIZAT o producție sporită în valoare de 6 miliarde lei din care 77 la sută pe seama productivității muncii.

Un mandat de încredere și răspundere:

Delegat la Congres

• CONSTANTIN TITEICA

• ECATERINA HELL

...Decembrie 1969. Premiera industrială la Uzina de prelucrare a maselor plastice din Buzău. Secția de polițienă a început să producă primii metri de folii. Dar, din pricina zgomotului produs de instalația de alimentare, succesul premierei n-a putut fi deplin. Prin acțiunea lui noioasă era și și noaptea un pericol pentru lucrătorii secției, cit și pentru cetățenii care locuiau în cartierul din preajma uzinei.

Un sistem de filtre exhaustoare și manilele izolatoare fonică la agregatele componente ale amintitei instalații. Prin aplicarea inovației, intensitatea zgomotului din secția a scăzut cu mult sub limita admisă de norma republicană. Dar satisfacția era doar pe jumătate. Odată evacuată din secție și ajunsă în exteriorul ei, în mediu deschis, unda sonorizată a zgomotului a crescut. Linistea cartierului era acum și mai mult conturbată. Din nou alte căutări, alte calcule și experiențe care solicitau această îndrăzneală și perseverență. În cele din urmă soluția a fost găsită: capul conductei, prin care zgomotul era eliminat din secție în afara ei, a fost introdus într-un recipient subteran, izolat fonic. De astă dată izbida era deplină.

La 17 ani, tînăra legumicultoarea din Sintana a fost desemnată de Conferința organizației Județene Arad a U.T.C. delegată la al IX-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist.

— Evenimentul, pentru că este, în adevăr vorba de un eveniment în viața mea, îmi povestește Ecaterina Hell, m-a bucurat și m-a făcut să simt o mare mîndrie. Dar asta abia mai tirziu. În prima clipă, cînd mi-am auzit numele aplaudat de delegații la conferință, mi s'ntrebam care îmi sînt meritele, altele decît cele ale vecinului din dreapta, sau ale celui din stînga.

— Evenimentul, pentru că este, în adevăr vorba de un eveniment în viața mea, îmi povestește Ecaterina Hell, m-a bucurat și m-a făcut să simt o mare mîndrie. Dar asta abia mai tirziu. În prima clipă, cînd mi-am auzit numele aplaudat de delegații la conferință, mi s'ntrebam care îmi sînt meritele, altele decît cele ale vecinului din dreapta, sau ale celui din stînga.

Era o întrebare firească. Acolo se aflau, doar, cei mai buni tineri din organizațiile județului. Dar o tot altă firească dorință a Ecaterinei Hell de a se confrunta în permanență cu cel în mijlocul cărora se află, de a ști cit o departe de rezultatele celorlalți, de a-și aprecia în spiritul cel mai realist posibilitățile pentru a-și cere stînga tot înainte de a le cere altora să-și illustreze pe deplin capacitatea, nu situat-o printre cei mai buni reprezentanți ai tineretului arădean. După ce a absolvit școala generală din comună, ea s-a îndreptat către sectorul legumicol al cooperativei agricole. Cunoștea secolul, mai tîrziu acolo încă de pe vremea

cînd era elevă. Ecaterina Hell a învățat ușor meseria de legumicultoarea, o pasiune născută din copilărie, și plăcuse să se ajute să crească, să se dezvolte, să rodescă. Cu mișcă, zi de zi. N-a lipsit niciodată de la lucru: a-și respecta orele de muncă și îndatoririle profesionale reprezentîndu-se ca nu o obligație impusă de vreun regulament, ci chează că partea ei de contribuție la creșterea avuției obștești este pe măsura forței de care se simte capabilă. Și cit de întinse sînt dimensiunile acestei forțe o spun mai bine cele 355 de zile muncite în 1970 în serile cooperativei agricole, norma minimă pentru bărbați fiind de numai 150, cele 6 tone de roși timpuriu, partea ei recoltată anul trecut, cele peste 400 de norme convenționale înscrise astăzi în dreptul numelui său.

Argumentele alegerii sale există deci.

M. T.

Incercările imediate de a-l face măcar parțial inofensiv n-au dat rezultatele scontate. Desi mici, antifonanele, recomandate pentru a fi folosite de muncitorii împotriva efortului dăunător al zgomotului, erau totuși incomode. Li stîneau în mișcări, le îngreunau și mai mult posibilitatea de a comunica între ei. O modalitate de a-i reduce puterea, de a-l face să se sună trebuia totuși găsită. În acest scop, cabinetul tehnic a lansat tema unei inovații.

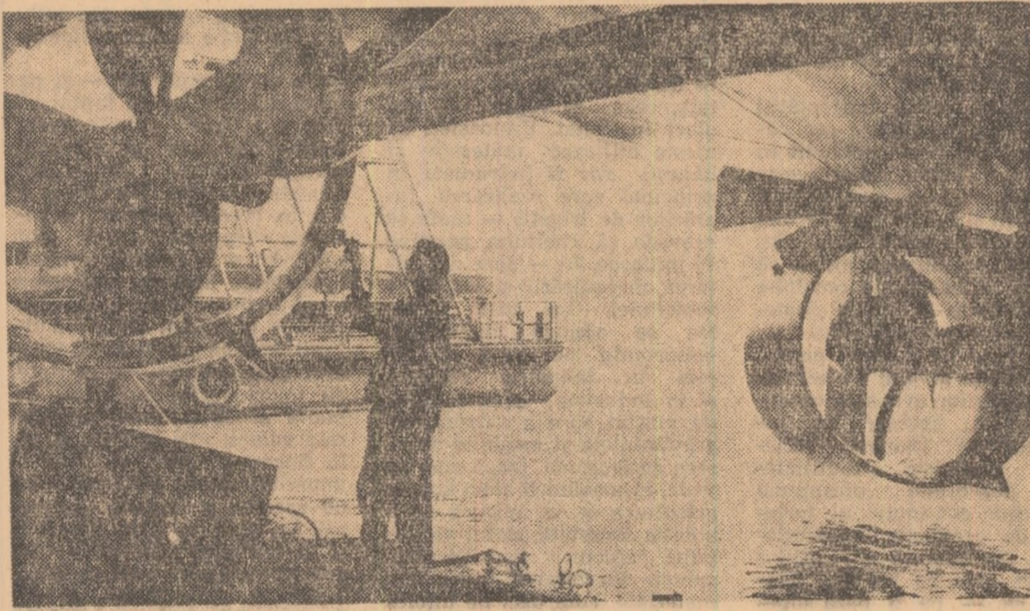
CONSTANTIN TITEICA, tînărul de meserie, a recepționat apelul. Muncitor cu înaltă calificare, pasionat de tehnică, dar și îndrăgitor în abordarea ei, înaintea tînărului s-a încumetat să apuce pe anecdotice drum al căutărilor. Nopti nedormite. Sute de pagini de manuale și reviste de specialitate citite și recitate. Zeci de calcule și schițe făcute cu răbdare și meticulozitate. Așa a început lupta între Constantin Titeica și zgomot. O luptă dură. Dar omul pune în această luptă calitățile sale nobile, curajul și perseverența. După cîteva săptămîni de trudă, o primă încercare, Nereușită. Însă, în succesul nu s'a descurajat. Dimpotrivă! Ideea care-i încolțea în minte își cerea dreptul de a deveni realitate. Cu voință mîlșoasă și mîgăla de bișniț a reluat totul de la capăt. Iarși măsuri, calcule, schițe. Și, în sfîrșit...

Tînărul inovator a izbucnit să conceapă și să realizeze

NOI ȘI CONGRESUL NOSTRU

Ce înseamnă pentru electricianul ION PETROV, de la Șantierul Naval Oltenița

A FI MEMBRU AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Pe șantierul naval din Oltenița

Nu aveam un plan riguros al discuției. Îmi stabilisem doar câteva întrebări introductive, cele care sînt adresate de obicei la începutul unei cunoștințe. De cînd e utecist? — am avut să aflu „De șase ani, din 1964”. De cînd era încă elev din ce organizație de bază? — „partea”. „Atelierul electric, sectorul II mecanică”. „Cîți membri are organizația dv.?” — „am întregul grup”. „Cum s'ntimpla să ai un regretat în interiorul intr-o Încercare vizibilă? A meditat îndelung, și-a zgomot de eleva ori degetele și a îndrăznit. În sfîrșit!” — „Vreau să știu”. — „De ce vrei și de ce după atîtea ezitări? am insistat eu. — Adevărul este că exact nu știu. Cam atîtea cred că vin de obicei la adunări”.

DIALOGURI CU TINERII

— Și de unde știți că la adunări vin toți? — „Pentru că nici eu n-am lipsit niciodată. Este una din datoriile elementare ce decurg din calitatea de utecist. Așa cum, de asemenea, nu mi se poate reproșa nici o lună în care să nu-mi fi plătit cotizația.” — „Și vi se pare suficient pentru un utecist — adunările și cotizația?” — „Am spus o datorie elementară, nu suficientă. Dacă dorim, înțeleg cotizația mai pot aminti încă un argument: în patru ani de zile, de cînd lucrez la Șantierul naval, nu am nici o absență nemotivată.” — „Este un argument, nimic de zis. Dar cîți alți tineri se mai pot mîndri cu așa ceva?” — „Cîți, exact — nu știu. Cei mai mulți”.

DIALOGURI CU TINERII

— Să nu mi-o luați în nume de rău, dar povestea aceasta așa cum mi-ai spus-o, seamănă tot cu o treabă a secretarului dacă cineva greșea, sau lipsea sau nu-și făcea norma

devenită, ei dimpotrivă. Din păcate, însă, cu toate că impresiunile de acest fel sînt destul de rare, nu îmi întodeauna ațitudine imediat. Mă duc, de pildă, uneori la Clubul tineretului din oraș, la sfîrșit de săptămîni, mai ales. Serile de dans sînt de obicei reușite, bine organizate, dar aproape întodeauna dau peste cîteva care strică nota dominantă prin comportarea lor, prin îmbrăcăminte. În asemenea situații, îmi este peste mîna să-mi manifest dezaprobarea, pe care o simt totuși.

— Da, într-adevăr. Mă gîndesc, între altele, că adunările generice despre care vă vorbeam ar putea să nu sîntem chiar toate între ele, că unele ar putea să se și lipsească de neapăsător referat, iar locul lui l-ar lua atunci, de la bun început, dezbaterile care ar căpăta astfel un caracter mai larg, mai intim. Aceasta este părerea mea dar n-am spus-o încă nimănui pînă acum. Mă mai gîndesc, de asemenea, că multe din acțiunile noastre, sînt decît un răspuns la îndemnul coordonator al șantierului. Mult mai puține, aproape că le pot număra pe degete. Sînt cele izvorîte din inițiativa noastră, din necesitățile noastre interne. Dacă s-ar întimpla astfel mai des, s-ar obține o activitate mult mai bogată și variată pe întregul întreprinderi. Dar eu nu mi-am susținut pînă acum ideea așii, dacă au avut-o n-au făcut-o nici ei...”

— Văș ruga să ne mai oprim puțin la aceste cîteva motive de insatisfacție. Dacă le-am pune într-o balanță, am ști că regretăm de pildă, activitatea de organizație din anii de școală? — „Nu, în nici un caz, nu. Activitatea din școală era poate mai bogată, însă și pentru că a avut-o nu mai mult timp liber. Odată cu intrarea în producție, am cunoscut însă alte răspunderi, mult mai sporite, un grad de maturitate mai înalt, o seriozitate izvoită din importanța muncii noastre. Am cunoscut, cu alte cuvinte, o altă latură a aceleiași calități de utecist.”

— Este o poririe pe care o așteptați des? Și, mai ales, îi dați ascultare întodeauna? — „Nu-ș putea spune că e

— Este o poririe pe care o așteptați des? Și, mai ales, îi dați ascultare întodeauna? — „Nu-ș putea spune că e

— Este o poririe pe care o așteptați des? Și, mai ales, îi dați ascultare întodeauna? — „Nu-ș putea spune că e

— Este o poririe pe care o așteptați des? Și, mai ales, îi dați ascultare întodeauna? — „Nu-ș putea spune că e

D. MATA

CRONICI • CRONICI

Personalitatea „Prim-plan”-ului

Tinerii clujeni se angajează

Cu gîndul la evenimentul pe care s'ntreținea tinerii noștri în viața lor, Comitetul județean Cluj al U.T.C., în numele tuturor tinerilor din județ, a inclus pe agenda sa de lucru cîteva obiective deosebite actualitate, care reprezintă tot atîtea angajamente de muncă luate în cinstea congresului. Din acest bogat program de activitate s'ntreținea:

— Antrenarea întregului tineret la acțiunea de utilizare judicioasă a mașinilor și utilajelor luate în îngrijirea sa, în reducerea rebuturilor și a pretului de cost, în scopul creșterii continue a productivității muncii, al îmbunătățirii calității produselor. În acest sens, cunosco de pe acum o largă răspundere înfîntirile cu conducătorii ai procesului de producție, concursurile profesionale, dezbaterile și mesele rotunde pe tema disciplinării etc.

— Pentru tinerii din agricultură sînt, de asemenea, prevăzute acțiuni cu caracter specific: concursuri și dezbateri pe teme ca „Muncitorii în agricultură și aplicarea regulilor agrotehnice”, „Cum arată cooperativa noastră în 1971”, „Zootehnică și avantajele ei”, „Expuneri și concursuri pentru mecanizatori”, „Călătorind pe urmele tractorului românesc”, „Recunoașteți piesa și rolul ei” etc.

— O amplasare din ce în ce mai mare cunosco și acțiunile de muncă patriotică. Tinerii clujeni participă din plin la strîngerea unor noi cantități de metale vechi, la înfățișarea unor construcții social-culturale, tot așa cum, la timpul potrivit, sînt hotărîți s-o facă și pentru alte lucrări care vor cere puterea și priceperile lor.

Sînt numai cîteva din angajamentele luate în aceste zile de tineretul clujean, iar multe din ele au început deja să prindă viață.

BENONE NEAGOE

În cinematografie, de unde a fost împrumutat, prim-planul desemnează o operație în aparență tehnică, dar de fapt o operație artă de bogată în efecte artistice încit nimeni nu ezită să-l plaseze printre cele două modalități de expresie specifice celei de a șaptea arte. Dar televiziunea, cînd a prelat termenul pentru a-l pune pe genericul unei emisiuni, va fi apelat totmai la semnificația lui de dincolo de aparențe.

Pomînd de aici, îndrăznesc să socot „Prim-plan”-ul — și să-l discut — nu ca un serial de interviuri, ci ca o emisiune care își propune să aducă mai aproape de publicul larg personalități dintre cele mai marcante, să le facă mai cunoscute nu înfățișarea ci ideile, originalitatea spirituală și — de ce nu? — să le imortalizeze pe peliculă pentru o viitoare „filmotecă de aur” a nemurului. Bineînțeles, interviul este pentru aceasta unul din mijloacele — unul din principalele mijloace, dacă vreți. Dar, oricum, nu singurul. Și îmi închipui că nu al pune nevoie de demonstrație adevărul banal după care universul spiritual al unui om poate fi deschis și altfel decît prin bombardarea cu întrebări mai mult sau mai puțin meșteșugite.

Îată însă că, în practica quasi-săptămînală a „Prim-plan”-ului, nu numai că interviul tropeză exclusivist, dar termenul de pe generic este cu insistență tratat ad-literam — invitații emisiunii fiind aduși și menționați majoritatea timpului în cel mai strict prim-plan de către operatorii. Cîteodată, ca în cazul chirurgului timșorean Pius Brînzeu, abuzul face chiar ca prim-planul să dersevescă și să se cunoască exactă a înfățișării omului. Există, firește, și unele tentative de a îmbogăți arsenalul de mijloace al emisiunii: același chirurg a fost filmat și în timpul unei operații, pictorul Schweitzer-Cumpăna apărea pe micul ecran

întrebări precum: „Se poate oțel fără transpirație?” Curiozitatea „omului de pe stradă”, pe care parcă se străduiesc să o prezinte redactorii emisiunii față în față cu personalitățile abordate, e cel mai adesea insuficient pentru a sonda un univers original și sfîrșite prin a coborî interviul la nivelul unui așediu al curiozității comune, cîmna un savant, un artist, sau pur și simplu un om inteligent și rezistent cu amabilitate. „Vai, ce interesant răspuns!” exclama în momentul dat Rodica Trăpa stînd de vorbă cu Ștefan Trăpa, după care îl îndemna să ne povestească o anecdotă de fapt, cu un translator care nu putea bea oțel în cel oțel!

Nu, nu pledez pentru interviul cu morță, pentru interviul doct sau specios. Însă o presă prealabilă mai temeinică, o observare mai atentă a omului, a biografiei și preocupărilor sale, chiar invitarea unui al treilea, care să poată întreba dar și dialoga — într-un cuvînt transformarea interviului într-o discuție avizată, nelîmptitoare și edificatoare — îată câteva posibilități pentru a face din „Prim-plan” nu numai o interesantă înfîntire cu un om interesant, ci un moment memorabil, cu virtuți informative, dar și formative.

COSTIN BUZDUGAN

P.S. O săptămîni întregă — de luni, 25, pînă duminică, 31 Ianuarie a.c. — micul ecran s'nt avut nic un haz. Televiziunii pur și simplu i-a lipsit umorul, cu excepția celui împrumutat de redacția de teatru de la I. A. Barabescu. Și programul săptămînal în curs ne convinge că încă nu s'a terminat convalescența umoristilor epuizați la Revoluția. Mai așteptăm?

INDUSTRIA — un subiect al picturii*

Pentru artă industria a devenit printr-un proces din ce în ce mai acut de generalizare sinonimă cu gîndirea tehnică. Este vizibilă tendința de a reprezenta, uneori prin forme abstracte, industrială geometrică, principiul și leză științifice. Din notanul imaginilor tot alt de ezoteric pentru privitorul obișnuit ca și reprezentarea grafică în ecuații a teoriei relativității, nu împune adesea decît o anumită atmosferă. Este un fel de matematică coborîta la pragul senzațiilor. Nicolae Drăgulin ocolește mai mult din instinct aceste habititudini, nu prin adințea unui insolit tehnic, ci dimpotrivă prin relevarea firescului, printr-o reînnoțire la un concret al acestuia. Industria înseamnă pentru el scena de muncă, observarea unei expresii din viața industrială, mai exact a unei purități și rigori a formelor acestora, care impresionează și surprinde plăcut spiritul. Se simte că tînărul face chiar a zăbovirii ore zile întregi de scriere și în urme că a primit îndelung, fascinat ritmul cofrajelor, al baloturilor de sîmă, masivitatea monumentală a linzurilor, ori strălucirile încantate ale captorizării pe care transmite în pictură direct, numai pentru „frumusețea” lor, fără „deschideri” și fără alte căutări asociative. („Cofraje”, „Linzi”, „Brîndele de oțel” etc.). Scenele de muncă mult mai numeroase într-o altă etapă

PLASTICĂ

plastic la îndemna celui mai diferentiat public. Accentul simbolic nu metafizic, o tendință de generalizare vădită și în cazul s'nt pot fi recunoscute în lucrări în care forma industrială concretă sînde să fie rînd din contextul său funcțional, aspirînd să devină prin ea însăși o expresie esențializată, o „efigie” atotcuprinzătoare a Industriei. („Unduri metalice” a „Forme sonore”, „Incandescent”). Este cîndat totuși că în aceste lucrări, evident mai evaluate sub aspectul interpretării plastice, vizuina decorativ-grafică, cu întințea sintetizatoare, acționează ca o limită de conținut, în timp

ce descrierea fragmentară, cu caracter aproape de exercițiu, a materialelor și pieselor industriale, au calitatea de a evoca mai sensibil și mai vibrant atmosfera șantierului. Teatru industrial în general. Ne e greu să disociem în ce măsură acest fapt se datorează unei „obiecții” uscățioare pe care o presunem generalizată, abstractizată și unei „obligații” sensibilității, a unei substanțe vii pe care le includ reprezentarea detaliului concret. Sau în ce măsură tentația, timidă, e drept, a unor inovații formale (preocupări pentru evidențierea structurii materiei colorate) nu i ascunde momentan ceva din substanța realității în care s'a fixat alfel de decît. Oricum, această pictură realizată cu sensibilitate, umiltă de spectacolul fascinant al industriei într-o notă lirică ușor romantică, are darul de a lansa sau mai de grabă lansa, dincolo de megalitățile artistice, o discuție pe tema Industriei ca una dintre posibilele teme ale artei. Dar nu ale unei industrii „în general” ci a unei industrii ca fenomen concret care realitate bine fixată, cu un fenomen social de așezare

C. R. CONSTANTINESCU

* Expoziția de pictură Nicolae Drăgulin — Galeriele de artă „Simeza”, B-dul Magheru nr. 29.

Promisiunile și surprizele unei săptămîni

Am crezut că vom dedica de astă dată săptămînalele noastre însemnări premiere (anunțate pentru omezi seră) balotului lui Paul Constantinescu „Nunta în Carpăți”. Dar nici acum nu am putut eva bucuria să consimțim strădaniile primelor noastre scene lirice pentru împropiata repertoriului. Nepeșărită suficient, premiera a fost amînată.

În schimb, săptămîna muzicală ne-a oferit două prime audii de muzică românească de incontestabilă valoare: un nou Cuartet al cîntecului, de Zeno Vancea în concertul formativ „Philharmonia”, (cuarț în care regăsim întreaga bogăție de idei, măiestrie, înțelegere din multe lucrări anterioare) și piesa „Continuu” de Corneliu Dan Georgescu în simfonica de joia seara din Studiul de re strada Nufierilor.

„Continuu” este de la prima audii a lucrare de o cuceri-

toare proșpetime. Ea se înscrie drept o piesă simfonică de succes ce autentifică din nou valorile deosebite ale unui tînăr talent.

Indiscutabil, succesul piesei lui C. D. Georgescu a fost asigurat de probitatea și dăruirea orchestrei și a dirijorului Emilian Elenescu care ne-au oferit o interpretare plină de seriozitate profesională. Dar nici exemplara tălmăcire a primei audii de muzică românească, nici interesanta versune a Simfoniei Fantastice de Berlioz nu au putut anula dezamăgirea încercată în ascultarea Concertului pentru pian de Ceatkovski acvindu-l drept solist

pa pianistul italian — Pietro Souda. Am asistat în o „derulare” a partiturii fără o elementară concepție stilistică, plină de ereșeli tehnice, libertăți ritmice și (cu totul inexplicabil) un acompianament împut și decalat care au umbrat un simfonice de interes.

Simfonicele Filarmontic ne-au rezervat, după mulți ani, oșibilitatea audierii integrale a unui împutînat opus haendelian: oratoriul „Messias”. La pupitrul, perfect cunoscut al partiturii și autoritar s-a găsit Mircea Cristescu. Grupul solistic, desci format din personalități ale solisticii vocale (printre ele Emilia Petrescu, Martha Kessler și tînărul laureat al Concursului „C. Enescu” — Gh. Crîsnaru) — mai puțin rodât.

IOSIF SAVA

CUVINTAREA TOVARASULUI NICOLAE CEAUSESCU

(Urmare din pag. 1)

la sau de la nu știu ce organizație producătoare de semințe să vină soluționarea problemei. Asigurarea seminței corespunzătoare trebuie să intre în preocuparea fiecărui producător. El, producătorul — și nu cei din București, de la centru de județ sau din altă parte — răspunde de ce fel de sâmbință pune în pământ. Fiecare unitate, consiliul ei de conducere — atât al întreprinderii de stat, cât și al cooperativei agricole — specialiștii respectivi, au datoria să cunoască ce sâmbință să pună și în ce cantități; ei înșiși trebuie să hotărască cum să acționeze în această privință.

Este necesar să luăm toate măsurile ca județul Ialomița — ca de altfel și celelalte județe ale țării — să-și asigure toată sâmbința de care are nevoie. De altfel, în cadrul măsurilor organizatorice ce se prevăd pentru producerea semințelor, se pornește tocmai de la necesitatea ca unitățile de stat și cooperativele din fiecare județ să-și asigure în totalitate sâmbința de care au nevoie pentru producția agricolă, și, numai în mod cu totul excepțional, vor putea să se aprovizioneze cu sâmbință din județele vecine.

Doresc să arăt, în această ordine de idei, că una este problema creării de noi soluri — care poate fi rezolvată în anumite institute — și alta este problema înmulțirii și asigurării permanentei și asigurării necesare agriculturii. Toți sau aproape toți cei prezenți aici vă ocupați de agricultură; sint prietere dumneavoastră mulți specialiști — și cunoașteți bine că dacă nu vom asigura o înnoire a seminței la maximum 2—4 ani, degeaba vom cheltui bani pentru irigații, mecanizare și îngrășăminte, pentru că nu vom obține rezultate corespunzătoare.

Comitetul județean de partid, direcția agricolă județeană, specialiștii, toate întreprinderile de stat și cooperativele să înțeleagă că problema seminței este hotărâtoare pentru o producție bună — și lor, în primul rând, le revine obligația de a se preocupa de asigurarea semințelor de care au nevoie. Nu vreau să se înțeleagă cumva că prin această scutere de răspundere ministerul. Am discutat cu cadrele din ministere, vom mai discuta, ele au răspunderea și vina lor pentru situația de astăzi — dar, dacă vom aștepta ca numai ministrul să rezolve problema, nu o vom soluționa corespunzător, la nivelul cerințelor de astăzi.

Această situație există și în zootehnie. Așa cum au arătat unii tovarășii aici și, după cum cunoaștem cu toții, rasele de animale pe care le avem nu sînt deosebit de bune și creșterea simțitoare a producției nu are seamă la bovine și ovine. La păsări s-au luat unele măsuri și problema se poate rezolva mai rapid. La porci, am importat rase mai bune — și în urma măsurilor luate, au început să se simtă rezultatele, deși nici în acest sector n-am putea spune că problema asigurării unor rase corespunzătoare, de înaltă productivitate, este pe deplin soluționată.

Am vizitat zilele acestea câteva cooperative din județul dumneavoastră; cunosc, de altfel, multe cooperative și din alte părți ale țării — și pot spune că realmente potențialul nostru la taurine este rămas în urmă din punct de vedere biologic. Animalele pe care le avem consumă mult, dar nu reușesc și nu vor reuși să asigure o creștere rapidă a producției. De aceea, este necesar să fie luate toate măsurile pentru a îndrepta această situație. Județeană este următoarea sarcină de a acestor măsuri, să aibă un program propriu în această privință. Fiecare județ are o anumită dezvoltare a zootehniei. Să nu așteptăm ca problemele să se rezolve de la sine, ci fiecare județ, fiecare întreprindere de stat și cooperative să-și întocmească programul său concret de activitate, să se îngrijească și să asigure înnoirea într-o anumită perioadă a întregului efectiv de animale, desigur, fără a renunța la ceea ce avem, ci pornind de la efectivele de care dispunem. Aceste programe vor trebui să fie urmăriți zi de zi, spre a asigura ca în cincinalul actual să obținem o cotitură în înnoirea efectivelor de animale. Cu 1.500, 1.700, 1.800 sau chiar 2.000 kg de lapte de vacă — și aceasta la cooperativele care asigură o furajare bună — nu vom putea obține progresul necesar. Cu 3 kg, cu 3,5 kg sau 4 kg de lăină la o oale nu vom putea spune că avem rezultate corespunzătoare în acest sector. De asemenea, cu consumurile încă mari de furaje pentru obținerea unui kilogram de carne de porc și de pasăre, nu vom putea asigura o creștere simțitoare a producției noastre de carne. Iată de ce cred că este necesar ca județul Ialomița, fo-

losind specialiștii buni pe care îi are, să elaboreze împreună cu conducerea întreprinderilor de stat și cooperativei, un program propriu în care să prevadă ce trebuie făcut, de ce sîrjină are nevoie din partea Ministerului, pentru a rezolva această problemă deosebit de importantă și hotărâtoare pentru dezvoltarea agriculturii noastre.

De asemenea, trebuie să ne preocupăm în mod serios dezvoltarea legumiculturii — care în Ialomița are o pondere însemnată. Se poate oare admite ca în legumicultură, unde avem aproape peste tot terenuri irigate, să obținem producții de 12—14.000 kg pe ha? Desigur, justificări se pot aduce multe dar fără o producție de 25—30.000 de kg la ha nu se poate vorbi de o legumicultură avansată, care să asigure o anumită eficiență economică. Trebuie să ne gândim să obținem 35—40 tone și chiar mai mult la hectar, dacă vrem să facem într-adevăr o legumicultură înaltă. Au fost stabilite în această privință un șir de măsuri, dar deocamdată ele sînt doar pe hirtie; și producțiile în 1970 au fost slabe, nemulțumitoare — și trebuie să discutăm lucrurile deschis, deoarece pentru aceasta ne-am adunat aici, spre a vedea ce avem de făcut pentru lichidarea lipsurilor existente.

După cum vedeți, în mod practic, atât în ce privește cerealele, legumicultură, cât și în zootehnie, avem în fața noastră un timp foarte vast de activitate, un drum încă lung de străbătut pentru a considera că am obținut rezultatele de care să fim mulțumiți. În definitiv, în Bărăgan se va putea spune că avem o recoltă bună de grâu numai atunci cînd aceasta va trece de 4.000 kg, la ha, în medie pe județ. Pentru pământul Bărăganului 4.000 kg grâu la hectar este chiar puțin. Problema care o pun în fața activității de partid, a specialiștilor, a cooperativei este ca, pînă la sfîrșitul cincinalului, să depășim producția de 4.000 kg de grâu la hectar.

În Bărăgan, la porumb neirigat se va putea spune că obținem o producție bună atunci cînd vom trece de 5.000—5.500 kg, la hectar. Rezultatele cooperativei au căror reprezentanți au vorbit astăzi aici arată că este pe deplin posibil să se realizeze acest lucru. Dar trebuie să ne punem întrebarea: de ce în situația unor cooperative alăturate una obține 5.200 kg, la ha, iar alta 2.500? Se deosebesc oare condițiile climatice, sau sint alți factori care împiedică obținerea de recolte bune? Analizînd mai temeinic lucrurile vom vedea că, în afară de unele cazuri excepționale, cum au fost inundările în anumite zone — totul stă în felul în care se execută lucrările, în modul de muncă din cooperative sau întreprinderile agricole de stat respective.

Așadar, la porumb, trebuie să ne propunem ca, în 1975, media pe județ să depășească 5.000 de kg, pe suprafețele neirigate, pentru că în condiții de irigare, fără o producție de 8.000 de kg, la ha, nu este rentabil să lucrăm; nu merită să cheltuim 22.000 de lei pentru a iriga un hectar de pe care să obținem în final 5.000—6.000 de kg. porumb.

În programul pe care județul trebuie să-l definească pentru următorii cinci ani trebuie să pornim de la condițiile concrete ale Bărăganului și, în funcție de acestea, să stabilim măsurile economice, organizatorice, de asigurare a seminței, de aplicare a științei agro tehnice și tot ceea ce este necesar, neuitînd nimic, nici un factor care poate să concure la realizarea unor producții mari în județul Ialomița și să devină realitate un punct de vedere frumos. Din punct de vedere pedoclimatic județul dumneavoastră are cele mai bune condiții și aș dori ca la sfîrșitul cincinalului să putem constata cu satisfacție că, într-adevăr, Ialomița se află pe primul loc în agricultură (Aplauze îndelungate).

După cum știți, măsurile stabilite de Comitetul Central al partidului nostru în lunile noiembrie și decembrie anul trecut sînt menite să ducă la o mai bună organizare și folosire a forțelor pe care le avem în cooperativele agricole și în general, în agricultură. M-aș referi în primul rînd la crearea consiliilor intercooperative. Desigur, și în viitor unitatea de bază a producției agricole va rămîne cooperativă, însă, așa cum a demonstrat experiența întreprinderilor agricole de stat, pentru o bună specializare și profilare a producției — atât de cereale, cât și animaliere — pentru a asigura folosirea rațională și cu randament superior a pămîntului și a mijloacelor financiare este necesar să unim eforturile cooperativei. Aceste consilii intercooperative, în cadrul cărora se păstrează

independența fiecărei cooperative, au tocmai scopul de a asigura o amplasare mai judicioasă a culturilor spre a putea să cultivăm grîul, porumbul, floarea-soarelui, legumele în locurile cele mai corespunzătoare, să folosim mai bine cadrele de specialiști, mijloacele de mecanizare. Vom putea face astfel investiții mai eficiente; nu va mai fi nevoie să se construiască în fiecare unitate și îngrășătorii de porci și maternități ș.a., ci se va putea trece la o profilare, ceea ce va fi ieftin investiția, fi va spori eficiența economică. Prin consiliile intercooperative se creează deci condițiile necesare pentru a ridica organizarea și gradul de specializare al cooperativei agricole la nivelul întreprinderilor de stat. Doresc să arăt că nu numai că nu vom avea nimic împotrivi, ci vom saluta cu toții acele cooperative care se vor lua la întrecere — așa cum au spus aici unii președinți — cu întreprinderi de stat și, mai ales, dacă le vor întrece (Aplauze). În fond condițiile sint aceleași atât în ce privește mecanizarea cât și îngrășămintele. Într-un an-doi vor fi asigurate condiții asemănătoare și în ce privește numărul de specialiști în cooperative. Prin crearea consiliilor intercooperative, specialiștii vor putea fi concentrați și folosiți mai bine, asigurîndu-se astfel premisa ca, într-adevăr, cooperativele agricole să se poată întrece pe picior de egalitate, cu orice întreprindere de stat. Avem, totodată, în vedere ca cooperativele agricole să colaboreze cu întreprinderile de stat, să organizeze anumite acțiuni comune și chiar unele acțiuni de specializare — mai cu seamă în zootehnie, unde avem începuturi bune. Aceasta va deschide, într-adevăr, calea unui progres mai rapid al agriculturii în toate domeniile de activitate.

Cunoașteți că recent s-a stabilit introducerea unui nou sistem de organizare a muncii în cooperative, trecîndu-se la brigăzi complexe și la folosirea acordului global. Aceste măsuri vor duce la o mai bună stimulare și interesare a cooperativei în obținerea unor producții sporite. Este adevărat că vechiul sistem, care egaliza într-un anumit sens veniturile, nu era stimulatoriu. Prin acordul global, prin sistemul nou de organizare a brigăzilor complexe, veniturile fiecărui cooperativ, ca și cele mecanizatorilor — inclusiv ale președinților de cooperative și directorului de stațiune de mecanizare — vor fi legate nemijlocit de rezultatele producției. Cu cât fiecare cooperativ va obține mai multe tone de legume, de grâu, de porumb la hectar, cu atât vor crește veniturile sale. Sint, din acest punct de vedere, posibilități nelimitate; cine va munci cu bune rezultate va putea să câștige mult, — dar fără muncă, să nu dăm nimic. Cel care va lucra mai bine și va obține zece tone de grâu la hectar, să primească, de pildă, de trei ori mai mult decît cel care a obținut numai trei tone la hectar. Acestea sînt posibilitățile pe care le oferă sistemul acordului global, și ele sînt valabile în toate domeniile agricole, în zootehnie, legumicultură, viticultură și în producția creierilor. Trebuie să aplicăm consecvent acest sistem pentru că el va face ca veniturile fiecărui cooperativ, ale fiecărui lucrător din agricultură să fie și mai mult legate de creșterea efectivă a producției. În felul acesta, vom crea condiții pentru creșterea producției și ridicarea, pe această bază, a veniturilor cooperativei, inclusiv a celor din conducere — președințele, inginerii și alte cadre — deoarece și câștigurile acestora trebuie să fie în raport cu producția medie realizată în cooperativă. Așa, cum de altfel s-a apreciat și aici, noi considerăm că prin introducerea acordului global, prin noul sistem de organizare a muncii în cooperative se vor crea premise pentru desfășurarea în mai bune condiții a lucrărilor agricole.

Pornind de la anumite situații din alte județe, ne-am gândit să introducem și un venit minim pe care l-am stabilit la 300 de lei. Am constatat însă că în județul Ialomița în nici o cooperativă nu s-a vorbit de 300 de lei. În cooperativele unde am fost, mi s-a vorbit de un venit de 900 lei lunar în zootehnie, de 500—600 lei la culturile de cîmp — și acesta numai ca plată imediată, urmînd ca la sfîrșitul anului venitul să se ridice de fapt la 1.000, 1.200, 1.400 lei lunar și chiar mai mult. Desigur, acestea sînt rezultate bune; și de altfel, un venit de 1.400—1.500 lei lunar este egal cu salariul mediu din industrie, ceea ce arată că, într-adevăr, județul Ialomița a

obținut o serie de realizări importante, asigurînd permanent în bani un minim de 500—600 sau chiar 800—900 lei lunar și creînd astfel condiții pentru a se putea desfășura mai bine activitatea de producție. Stabilind minimul garantat la 300 lei, am avut în vedere ca și membrii cooperativei lor mai slabe să aibă totuși un anumit venit lunar, ca statul să le vină în ajutor, acordîndu-le avansuri lunare pînă cînd ele vor reuși să-și asigure o dezvoltare corespunzătoare. Minimul acesta poate însă crește, fiind diferențiat pentru fiecare cooperativă: el poate fi de 700, de 900, de 1.500 lei lunar, sau chiar mai mare, în funcție de rezultatele activității concrete din unitate respectivă. Nimic nu poate împiedica cooperativele care au posibilități să acorde un venit lunar oricît de mare, corespunzător cu rezultatele obținute în producție.

În cadrul constituțiilor s-au ridicat și unele probleme legate de minimul de cereale. Și aici este vorba de o limită minimă, deoarece cooperativele care vor obține recolte mari vor putea acorda, din producția suplimentară, cereale în plus. De asemenea, cooperativele care vor obține bune rezultate de producție vor putea să realizeze mai multe posibilități pentru a asigura ca membrii cooperativei să-și cumpere direct pline. Noi am luat mai de mult măsura de a organiza în comune brutării — prin cooperativele de producție sau de consum — iar în cincinalul actual va trebui să ne propunem să rezolvăm definitiv această problemă.

Cînd am stabilit minimul de cereale, am avut în vedere, consumurile atât de noi din țară, cit și, în general, din lume. Consumuri care ne depășesc, la pline, 150 kg. Sărbînd această limită ne-am gândit, de asemenea, că o dată cu o anumită reglementare, să realizăm mai multă echitate, pentru că, pînă acum, unii cooperativi primeau de două-trei ori mai mult grâu sau porumb decît le trebuia, și alții nu primeau nici cît aveau nevoie. Ținînd seama de experiența de pînă acum, considerăm că trebuie să luăm măsuri pentru a asigura tuturor celor ce muncesc permanent în cooperativă și execute lucrări în sectoarele unde sint repartizați, o aprovizionare corespunzătoare pentru ei și familiile lor.

Este necesar să creăm condiții pentru a asigura de lucru cooperativei și în perioadele cînd nu sînt activități agricole. Astăzi, pe țară, un cooperativ lucrează circa 120—130 zile, uneori nici atât. În comparație cu un muncitor, un cooperativ lucrează doar, aproximativ, o treime din timpul posibil. Deci, există în acestă privință o mare rezervă de forță de muncă, de creșterea productivității muncii sociale și sporierea avuției naționale. Dacă cele câteva milioane de cooperativi ar lucra circa 300 zile anual, cit se lucrează în medie în industrie, ar crește în mod considerabil productivitatea, ar spori venitul și avuția națională a patriei noastre. Să ne imaginăm cu cît ar crește pe această bază bunăstarea țării și să întregim țări! Iată de ce este necesar, ca în primul rînd, să ne preocupăm serios de activitatea cit mai bună a cultivăților agricole, să dezvoltăm fermele de creștere a animalelor, să creștem diferite secții de industrializare sau preindustrializare a produselor agricole și, totodată, să organizăm o serie de alte activități spre a asigura condiții de muncă în tot timpul anului, pentru toți cooperativii. Aceasta este o cale deosebit de importantă pentru a ridica nivelul agriculturii noastre, nivel general de viață al țării, pentru a realiza apropierea treptată a satului de oraș, creșterea bunăstării întregului popor. (Aplauze puternice, îndelungate).

Tovarăși,

În constituțiile s-a vorbit mult de lipsurile existente în domeniul activității de irigare, mai cu seamă în ce privește folosirea suprafețelor irigate. Desigur, nu se poate spune că nu am realizat unele lucruri bune în cei cinci ani care au trecut; dar, aici s-au evidențiat și multe neajunsuri, — și este necesar să fie luate măsuri hotărîte pentru ca suprafețele irigate să fie utilizate în mod corespunzător. În această privință nu trebuie să se aștepte ca totul să vină de la București; aceasta este o sarcină a Comitetului județean, a Direcției agricole județene. Fiecare întreprindere de stat și cooperative trebuie să se preocupe de folosirea sistemului de irigații. Este necesar să vedem — și vom vedea — sistemul general de construcție a irigațiilor, spre a întări mai mult răspunderea fiecărei cooperative și întreprinderi de stat pentru folosirea terenurilor irigate. Canalele și sistemul principal de irigații trebuie să asigure apa necesară, dar folosirea acestora trebuie să o hotărască

pină la urmă, cooperativa, înțelegînd de stat cu specialiștii săi, fără să se aștepte ca cineva din afară să vină să le facă această treabă. De altfel, la sfîrșitul acestei luni vom avea o conferință pe țară cu privire la irigații, unde vom examina pe larg toate aceste probleme.

Am irigat pînă acum o suprafață însemnată și ne propunem să realizăm peste un milion de hectare în cincinalul nostru pînă cînd ele vor reuși să-și asigure o dezvoltare corespunzătoare. Minimul acesta poate însă crește, fiind diferențiat pentru fiecare cooperativă: el poate fi de 700, de 900, de 1.500 lei lunar, sau chiar mai mare, în funcție de rezultatele activității concrete din unitate respectivă. Nimic nu poate împiedica cooperativele care au posibilități să acorde un venit lunar oricît de mare, corespunzător cu rezultatele obținute în producție.

Într-adevăr, în legătură cu aceasta se pun probleme deosebite; trebuie să luăm toate măsurile, să ne preocupăm serios de executarea lucrărilor, dar, în același timp, este necesar să asigurăm folosirea în condiții cât mai bune a terenurilor irigate. Aceasta cu atât mai mult cu cît costurile lucrărilor sînt foarte mari și trebuie să le recuperăm printr-o producție suplimentară. Vom analiza — și probabil că vom ajunge la o soluție acceptabilă atât pentru stat cît și pentru cooperativi — posibilitatea de a trece la mărirea termenului de recuperare a creditelor acordate în acest scop, de la 10—12 ani, la 14—15 sau 16 ani, cit va fi necesar; însă, principala cale nu este aceasta, pentru că, chiar dacă o să mărîm la 18, la 20 de ani termenul de recuperare, acești bani pînă la urmă tot poporul nostru trebuie să-i asigure, pentru că el este proprietarul acestor bunuri, stăpînul avuției naționale. Avem un anumit fond de investiții pentru aceste lucrări și va trebui să-l gospodărim cît mai bine; dacă vom acorda fiecărei unități în parte credite pe 20 de ani, într-un fel se va ușura situația unor cooperative sau altora, dar, în ansamblu, statul, societatea noastră, nu va câștiga, dimpotrivă, va pierde. Singura cale pentru a avea rezultate bune este să obținem producții sporite, să realizăm recolte mari pe toate suprafețele irigate. Aceasta va ajuta să sporim avuția generală și să creștem bunăstarea întregii țări.

Una din problemele importante în desfășurarea programului de dezvoltare a agriculturii este asigurarea cadrelor necesare, atât de specialiștii de studii superioare și medii, cît și de cadre calificade de mecanizatori, de muncitori pentru sistemele de irigații și, în general, pentru producția agricolă. Este necesară ridicarea cunoștințelor agricole ale întregii noastre țării. Avem unele rezultate bune în această privință dar, față de sarcinile pe care ni le propunem în actualul cincinal, trebuie să acordăm acestor probleme o atenție cum mai mare decît pînă acum. Se impune să asigurăm o mai bună pregătire a inginerilor, în așa fel încît aceștia să vină în agricultură cunoscînd temeinic ce înseamnă agricultura, știind să folosească în mod corespunzător mijloacele cu care este ea înzestrată. Toți specialiștii care se pregătesc pentru a lucra în agricultură vor trebui să primească în cursul școlarizării cunoștințele necesare spre a-și putea îndeplini în bune condiții sarcinile ce le revin principii ocupării posturilor prin concurs, renunțînd la practica de a angaja oamenii numai pentru că au terminat o școală sau o facultate. Dacă vrem să numim un șef de fermă, el trebuie să știe ce înseamnă conducerea unei asemenea unități, și numai dacă la concurs reușește să demonstreze acest lucru trebuie să-l angajăm într-o astfel de funcție. Aceasta este, de altfel, valabil pentru toate sectoarele de activitate.

Cunoașteți atenția pe care o acordă Comitetul Central, partidul nostru, consuliarii necetate a oamenilor muncii, a întregului popor asupra tuturor problemelor care privesc prezentul și viitorul patriei. Noi pornim de la faptul că, în condițiile în care clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea și-au luat destinele în propriile mâini, trebuie să fie create și formele organizatorice corespunzătoare pentru participarea organizată, la toate nivelele, a oamenilor muncii, la soluționarea problemelor dezvoltării societății noastre.

Mi-a făcut o deosebită plăcere să ascult aici relațiile despre felul în care se desfășoară adunările generale din cooperative, despre modul în care se dezbate problema în care se dezbate problema în consiliile cooperativei, ale întreprinderilor de stat și de mecanizare. Va trebui să acordăm în continuare și mai mult atenție organizării acestor adunări generale, activității consiliilor de conducere ale cooperativei și celor intercooperative, participării tuturor cooperativei la stabilirea căilor de dezvoltare a fiecărei unități. Vorbînd despre stările de lucruri din unele unități, mulți s-au referit aici la faptul că „așa au primit sarcinile”, „așa au primit planul”. Desigur, în sistemul nostru există — și trebuie să existe — o coordonare și unitate de conducere a județului, a întregii societăți. Dar, în același timp, trebuie să înțelegem că numai în măsura în care fiecare unitate de producție — cooperativă sau de stat — își va stabili ea însăși planul, analizînd bine toate posibilitățile și mijloacele de care dispune, acesta va fi un plan real; și în acest caz nimeni nu va mai putea spune că „așa mi-a spus directorul general sau ministrul de agricultură”. Este necesar ca planurile de dezvoltare ale fiecărei unități să fie rezultatul hotărîrii adunării generale a cooperativei; numai acest plan va fi cu adevărat viabil și va uni toate forțele pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite. Aceasta este, de altfel, una din cerințele de bază ale democrației cooperative, ale însăși dezvoltării democrației socialiste.

Este necesar să ne preocupăm mai mult de îmbunătățirea activității direcțiilor județene. Ele, de altfel, au fost recent reorganizate, s-au unificat cu unitățile Ministerului Industriei Alimentare, pornindu-se de la necesitatea ca cel care se ocupă de prelucrarea și industrializarea produselor agricole să aibă și răspunderea pentru felul în care se asigură producția necesară de cereale, legume, plante tehnice. Era și este cu totul anormal ca fabricile de zahăr și conducerile acestora să lucreze doar 4 sau 5 luni pe an, dar să nu se preocupe aproape de loc de ceea ce se întîmplă cu cultura stelei de zahăr. Avem în vedere ca în viitor conducerea fabricii de zahăr să răspundă nemijlocit și să urmărească felul în care se fac lucrările pentru sfecla de zahăr, să acorde asistență tehnică și ajutor cooperativei și unităților care produc sfecla de zahăr. La fel se pune problema și pentru alte plante tehnice, precum și în viticultură și în alte sectoare. În felul acesta, vom folosi mai bine forțele pe care le avem în fiecare județ și pe întreaga țară, spre a ajuta efectiv producția — fără a mai aștepta ca produsele agricole să vină de-a gata spre prelucrare. Măsurile stabilite nu sînt decît legate numai de o anumită reorganizare, ci ele pornesc de la necesitatea de a apropia și mai mult conducerea agriculturii de producția de bază, de producția agricolă, de a-i acorda o sprijin mai puternic pentru a putea realiza în condiții mai bune sarcinile ce-i revin. În județul Ialomița, mi se pare, personalul direcției agricole se ridică la peste 500 de oameni. Vă închipuiți ce uriașă forță reprezintă aceasta! Fiește, fiecare are atribuțiile sale, dar dorim ca toți acești oameni să fie mai strîns legați de producție, să ajute nemijlocit și în mod mai eficient unitățile din agricultură. Pe acest principiu s-a reorganizat, de altfel, și Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor.

du-se, desigur, de la folosirea rațională și judicioasă a mijloacelor existente.

În Ialomița, la un tractor revin 80 de hectare și se poate spune că în această privință, avem totuși, o situație bună. Dar de ce oare nu luăm măsuri pentru a repara bine mijloacele cu care trebuie să stringem grîul și porumbul? Este adevărat că, în trecut, mecanizatorii se preocupau mai mult de hantri și mai puțin de producție; acum, dacă vor pierde 300 de kg de grâu, se va diminua în mod corespunzător și venitul lor; aceasta îl va determina să repare la timp mașinile, să asigure stringerea în întregime a recoltei. Dar cu aceasta nu se rezolvă pe deplin problema. Consider că este necesar ca comitetul județean să organizeze în fiecare an, printr-o comisie județeană, un control riguros asupra felului cum s-au făcut reparațiile mașinilor agricole. Dispunem astăzi de toate condițiile și posibilitățile pentru a realiza reparații corespunzătoare. La sfîrșitul anului trecut am luat un șir de măsuri pentru a asigura piesele de schimb necesare, s-au stabilit — nu în general, ci în mod concret — răspunderi și măsuri precise, inclusiv pentru întreprinderile Ministerului Agriculturii care pot și trebuie să contribuie mai mult la rezolvarea acestor probleme.

Producem, desigur, și mașini noi, dar nu vom putea ca într-un an, și nici în doi, să înlocuim toate mașinile actuale. Combina „Gloria” — de care s-a vorbit aici — va fi ea introdusă în cifră ani. Anul acesta se vor produce vreo 2.000 de astfel de mașini, dar pînă la acoperirea necesarului — care probabil se va ridica la 15.000—20.000 de astfel de combine — va mai trece un timp. Pînă atunci nu trebuie să uităm că dispunem de circa 50.000 de combine mai vechi și la care nu putem repara, așteptînd altele noi; trebuie să luăm măsuri corespunzătoare pentru a le repara și a le utiliza din plin. În județul dumneavoastră sînt peste 4.000 asemenea mașini și ele trebuie folosite.

În legătură cu activitatea organelor agricole s-au ridicat, de asemenea, probleme deosebite de importante. Mă așteptam, să spun drept, la unele critici mai ascuțite la adresa modului în care organele agricole, inclusiv Ministerul rezolvă problemele. Poate că în județul Ialomița nu sînt motive pentru asemenea critici; m-ar bucura dacă așa ar fi, deși, după problemele ridicate de vorbitori, nu aș putea spune că nu sînt destule neajunsuri în activitatea organelor agricole din județ.

În fapturile sarcinilor mari ce revin agriculturii cere, de asemenea, îmbunătățirea activității organelor și organizarea și activitatea în cooperativă de 200, 300 și chiar 500 membri de partid, deci organizații mari, cî în general ele joacă un rol tot mai important în viața unităților agricole respective. Este necesar ca toate organizațiile noastre de partid din unitățile cooperative și de stat să pună în centrul activităților lor realizarea direcțiilor Congresului al X-lea, a hotărîrilor plenarelor Comitetului Central privind agricultura; se impune, de asemenea, ca și comitetul județean de partid să acorde mai multă atenție soluționării operative a unor probleme legate de activitatea în cooperative. Desigur, avem rezultate pozitive, cunosc munca bună a comitetului județean Ialomița, știu că biroul județean acționează pentru a asigura realizarea în condiții optime a sarcinilor încredințate de Comitetul Central; dar un șir de probleme puteau fi soluționate mai rapid, se putea acționa cu mai multă operativitate pentru a asigura înlăturarea unor neajunsuri. Nu vreau să mă refer la cazuri concrete, dar chiar printre problemele sesizate aici sînt unele care se puteau rezolva cu forțe locale, ale comitetului județean. Este necesar ca organele și organizațiile noastre de partid să-și îmbunătățească și ele activitatea, să fie mai receptivă, să acționeze cu mai multă promptitudine în soluționarea diferitelor probleme pe care le ridică construcția socialistă. Vom acționa în continuare pentru lărgirea atribuțiilor comitetelor județene de partid și a consiliilor județene populare, orașenești și comunale; vrem ca organele locale să aibă un cuvînt tot mai important, hotărîtor, în rezolvarea problemelor, pentru că — este limpede, nimeni din București nu va putea soluționa mai bine problemele care se ridică în fiecare județ decît organele locale respective.

Am acordat acestor organe multe atribuții și mergem în continuare pe linia lărgirii acestora, dar trebuie să facem în același timp ca în activitatea

tuturor organelor noastre de partid și de stat, a consiliilor populare să intervină îmbunătățiri continue, să se perfecționeze metodele și stilul de muncă. Vrem să ușurăm și să simplificăm și mai mult legăturile cu primii secretari, cu președinții consiliilor populare; această treabă să poată avea mai operativ legătură cu Consiliul de Miniștri, cu Comitetul Executiv, spre a asigura mai multă promptitudine în rezolvarea problemelor complexe care se ridică. Trebuie să înțelegem cu toții că soluționarea problemelor care se pun în toate sectoarele cere fiecărui la locul său de muncă răspundere, multă precizie, o preocupare sustinută pentru bunul mers al activității, pentru ridicarea bunăstării tuturor oamenilor muncii. Aceasta este problema centrală a activității partidului nostru. (Aplauze puternice, prelungite).

Nu aș dori, tovarășii, să mă opress asupra problemelor situației internaționale. Cunoașteți cum a acționat și acționează partidul și guvernul țării noastre pentru a-și aduce contribuția la dezvoltarea colaborării cu toate țările socialiste, la întărirea unității mișcării comuniste, a tuturor forțelor antiimperialiste. De asemenea, cunoașteți activitatea partidului și guvernului țării noastre pentru a dezvolta relațiile cu toate statele lumii. În întreaga activitate internațională considerăm că acționăm în spiritul răspunderii față de poporul nostru, față de națiunea noastră, pentru ca România să-și asigure un loc demn în sistemul țărilor socialiste, în rîndul tuturor țărilor lumii, ca stat independent, liber și stăpîn pe destinele sale (Aplauze furtivoase).

Am apreciat întotdeauna și apreciez că, rezolvînd în condiții bune sarcinile construcției socialiste în țara noastră, ne îndeplinim principala îndatorire de partid comunist, de partid care și-a asumat rolul de conducător al destinului poporului și națiunii noastre. Și în viitor vom face totul pentru îndeplinirea acestei misiuni, vom situa în centrul preocupărilor și eforturilor noastre dezvoltarea cu succes a construcției socialiste pe pămîntul României, ridicarea bunăstării poporului român. (Aplauze prelungite).

Acționînd în acest fel, noi ne îndeplinim în același timp și o îndatorire internaționalistă, pentru că numai în măsura în care fiecare partid comunist se identifică cu năzuințele poporului din care face parte și îl conduce cu succes pe calea socialismului și comunismului, el își îndeplinește rolul său istoric — național și internațional. (Aplauze puternice, prelungite).

Tovarăși,

În încheiere, aș dori să atrag atenția asupra faptului că ne aflăm în ajunul lucrărilor agricole de primăvară, că mai sînt doar câteva săptămîni pînă la începerea lor. Este necesar să ne concentrăm imediat asupra măsurilor ce se impun în această privință, să acționăm astfel ca lucrările de primăvară și întreținerea culturilor să se desfășoare în bune condiții. După cum au spus mulți tovarășii aici, se pare că însăși mintările de toamnă se prezintă bine; avem perspective bune, dar pentru a le transpune în realitate este necesar să se desfășoare o muncă susținută pe ogoare din partea tuturor — și aceasta este principala sarcină pe care trebuie să o îndeplinim.

Am discutat în cadrul constituțiilor multe probleme pe care trebuie să le ducem la bun sfîrșit printr-o activitate practică concretă. Dacă ne vom rezuma numai la hîrtii nu vom avea nici grâu, nici înșămînțări. Trebuie să ne apucăm cu temeinicie de muncă, în fiecare unitate, să renunțăm la referate și instrucțiuni, să rezolvăm practic problemele! Numai atunci vom obține o recoltă bună — și avem toate condițiile pentru aceasta. Sint convins că organizația de partid județeană, toți comunistii, toți cooperativii și lucrătorii din întreprinderile agricole de stat și de mecanizare, toți specialiștii agricoli nu-și vor precupeți eforturile pentru a îndeplini în bune condiții sarcinile mari pe care le au, pentru a face din județul Ialomița un județ fruntaș în agricultură. (Aplauze prelungite).

Vă urez dumneavoastră, tuturor comunistilor, tuturor locuitorilor județului Ialomița, rezultate cît mai bune și succese tot mai mari, multă sănătate și fericire! (Aplauze puternice, ovății, urale; se scandează: „Ceauescu — Ceauescu”, „P.C.R. — P.C.R.”)

AGENDA

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste din Republica Socialistă România, a adresat tovarășului GUSTAV HUSAK, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, președintele Comitetului Central al Frontului Național din Cehoslovacia, următoarea telegramă:

În numele Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste din Republica Socialistă România și al meu personal, vă adresez calde felicitări cu prilejul așteptatului, în funcția de președinte al Comitetului Central al Frontului Național din Cehoslovacia.

Îmi exprim mulțumirea că relațiile de prietenie înăscute și colaborarea multilaterală dintre partidele și țările noastre, dintre Frontul Unității Socialiste din Republica Socialistă România și Frontul Național din Cehoslovacia se vor dezvolta continuu, spre binele popoarelor noastre, în interesul cauzei socialismului și păcii în lume.

Sub egida Direcției generale a Arhivelor Statului, marți dimineața s-a deschis în Capitală expoziția „1821 în documentele epocii”, consacrată aniversării a 150 de ani de la mișcarea revoluționară condusă de Tudor Vladimirescu.

În sălile Muzeului Arhivelor Statului sînt expuse documente originale: acte oficiale, proclamații ale lui Tudor Vladimirescu către populația Bucureștilor, scrisori și alte mărfuri care prezintă atmosfera anilor

1816-1821, desfășurarea și extinderea mișcărilor revoluționare. Numeroase lucrări aparținând unor gânditori și istorici români evocă personalitatea lui Tudor Vladimirescu, importanța mișcărilor revoluționare conduse de el pentru independența și libertatea poporului.

Alocuțiunea de inaugurare a expoziției a fost rostită de Gheorghe Titreanu, directorul Direcției generale a Arhivelor Statului.

„EXPRIMĂM ÎNALTA PREȚUIRE ȘI ADMIRAȚIE FAȚĂ DE P. C. R.”

TELEGRAMA ADRESATĂ DE CADRELE DIDACTICE DIN JUDEȚUL SALAJ CĂTRE C.C. AL P.C.R., TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU.

La Zalău a avut loc un simpozion intitulat „Aspecte ale dezvoltării învățămîntului din Sălaj”. La încheierea acestei ample manifestări, participanții au adresat o telegramă Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaulescu, în care se exprimă sentimentele de caldă recunoștință ale cadrelor didactice pentru conștientă creștere dezvoltării învățămîntului în patria noastră. „Simpozionul, se spune în telegramă, încheiem apropiate sărbătorii a semicentenarului partidului nostru glorios, părintele iubit al întregului popor. Cu această ocazie exprimăm înalta prețuire și admirație față de Partidul Comunist Român, simbol strălucit al dăruirii, al permanenței noastre naționale și spirituale, al victoriilor de edificare socialistă. Înțelegem că sintem datorii a cultiva în calitatea noastră de educatori, ideea unui respect profund pentru partidul nostru gîr încercat în lupte, care a deschis cea mai luminoasă epocă din îndelungata

● LA ZÜRICH au început ieri campionatele europene de patinaj artistic. În proba masculină, după efectuarea primelor două exerciții obligatorii conduce sportiv cehoslovac Ondrej Ne-Sorghel Ceteruhin (U.R.S.S.) 292,8 puncte, Serghei Volkov (U.R.S.S.) 288 puncte, Haig Oundjan (Anglia) 279,2 puncte. Patinatour român Gh. Fazioleș ocupă locul 17 cu 242,4 puncte. În clasamentul transmis de agenția France Presse figurează 22 de concurenți.

Marți la amiază la sediul Uniunii Zărieștilor din Capitală, sub auspiciile secției asociației presei sportive, a avut loc o conferință de presă. Cu acest prilej, tov. Anghel Alexe, președintele C.N.E.F.S., a făcut o amplă expunere privind recentele dezbateri în legătură cu pregătirea olimpică, dezvoltarea sportului de performanță și măsurile luate pentru buna desfășurare a sportului de masă din țara noastră. Într-o altă informare făcută reprezentanților presei centrale, tov. Emil Chibuc, vicepreședintele al C.N.E.F.S. a vorbit despre pregătirea sportivilor români în vederea Jocurilor Olimpice de la München și problema educației fizice școlare. (Agerpres)

PRECIZĂRI PRIVIND EXAMENUL DE BACALAUREAT ȘI COLCURSUL DE ADMITERE ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR

Ministerul Învățămîntului face următoarele precizări cu privire la desfășurarea examenului de bacalaureat în anul 1971 și a concursului de admitere în învățămîntul superior pentru anul universitar 1971/1972.

1. Cursurile școlare ale ultimului an de studii al liceelor de cultură generală, de artă și al liceelor de specialitate se încheie, potrivit structurii anului școlar, la 25 mai. În perioada 26 mai-15 iunie, elevii se pregătesc individual pentru examenul de bacalaureat. Conducerea liceelor organizează în această perioadă consultații la obiectele prevăzute pentru examenul de bacalaureat, participarea elevilor fiind facultativă.

2. Examenul de bacalaureat la liceele de cultură generală și la liceele de specialitate se desfășoară în perioada 18-28 iunie (sesiunea de vară) și 20-31 august (sesiunea de toamnă). Absolvenții liceelor de artă susțin probele practice de specialitate în mod examenului de bacalaureat în perioada 26-31 mai pentru sesiunea de vară și în perioada 17-19 august pentru sesiunea de toamnă.

3. Proba practică la liceele de specialitate se susține o dată cu proba orală la disciplina de profil. Lucrările scrise se vor desfășura alături de liceele de cultură generală, cu și la liceele de specialitate, la următoarele date:

18 iunie — la literatura română;
20 iunie — la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă);
22 iunie — la literatura română;
24 iunie — la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă);
26 iunie — la literatura română;
28 iunie — la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

4. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

5. Examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

6. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

7. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

8. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

9. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

10. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

11. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

12. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

13. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

14. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

15. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

16. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

17. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

18. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

19. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

20. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

21. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

22. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

23. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

24. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

25. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

26. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

27. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

28. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

29. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

30. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

31. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

32. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

33. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

34. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

35. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

36. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

37. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

38. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

39. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

40. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

41. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

42. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

43. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

44. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

45. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

46. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

47. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

48. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

49. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

50. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

51. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

52. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

53. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

54. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

55. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

56. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

57. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

58. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

59. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

60. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

61. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

62. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

63. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

64. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

65. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

66. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

67. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

68. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

69. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

70. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

71. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

72. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

73. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

74. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

75. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

76. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

77. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

78. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

79. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

80. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

81. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

82. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

83. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

84. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

85. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

86. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

87. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

88. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

89. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

90. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

91. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

92. La liceele de cultură generală și la liceele de specialitate, examenul de bacalaureat se desfășoară în două etape: a) la literatura română; b) la matematică (secția reală) și la limba modernă sau limba latină (secția umanistă).

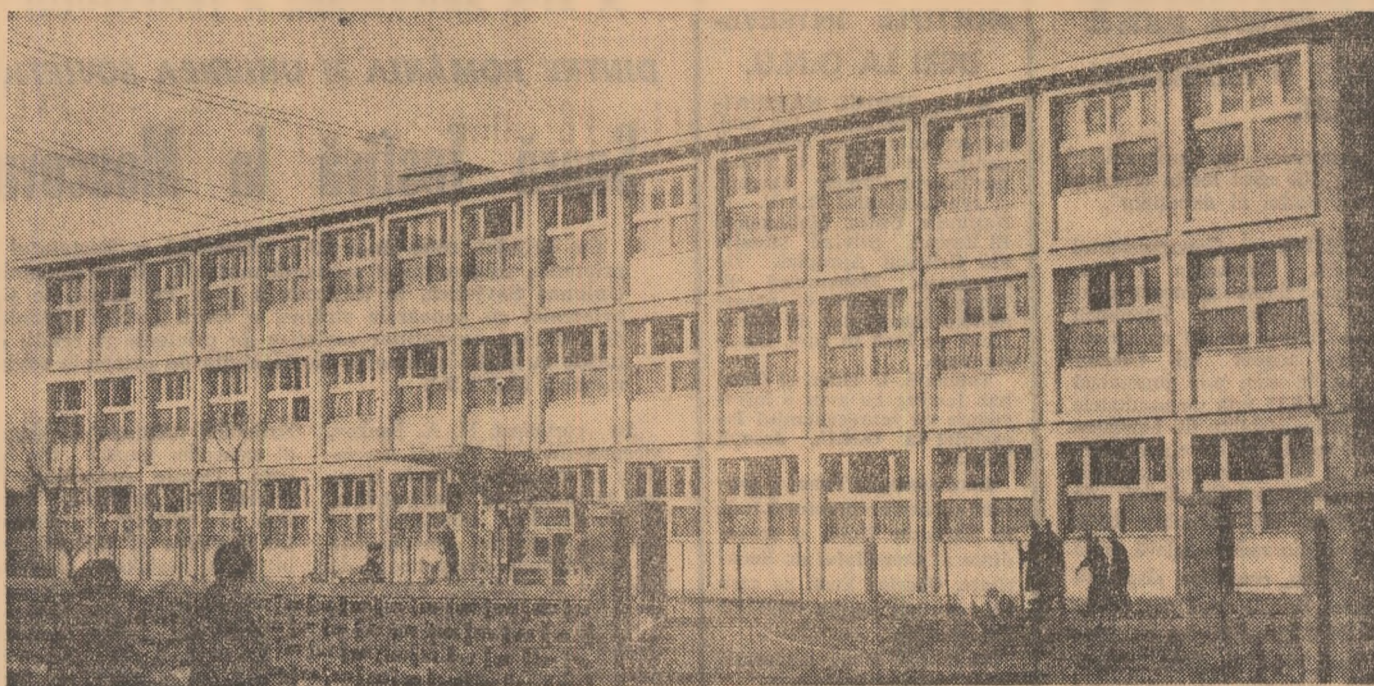
Realizarea parametrilor proiectați

(Urmare din pag. 1)

CHIPUL NOU AL PATRIEI

1966 JUDEȚUL 1970

BRAȘOV

Școala profesională de construcții

„Sint cunoscute rezultatele muncii entuziaste desfășurate de omenii muncii din Brașov care, prin întreaga lor activitate pentru înfăptuirea sarcinilor ce le revin din mărețul program de înflorire a socialismului, aduc o deosebită însemnătate la progresul României, la bunăstarea întregului nostru popor”.

NICOLAE
CEAUȘESCU

Brașov, iunie 1967

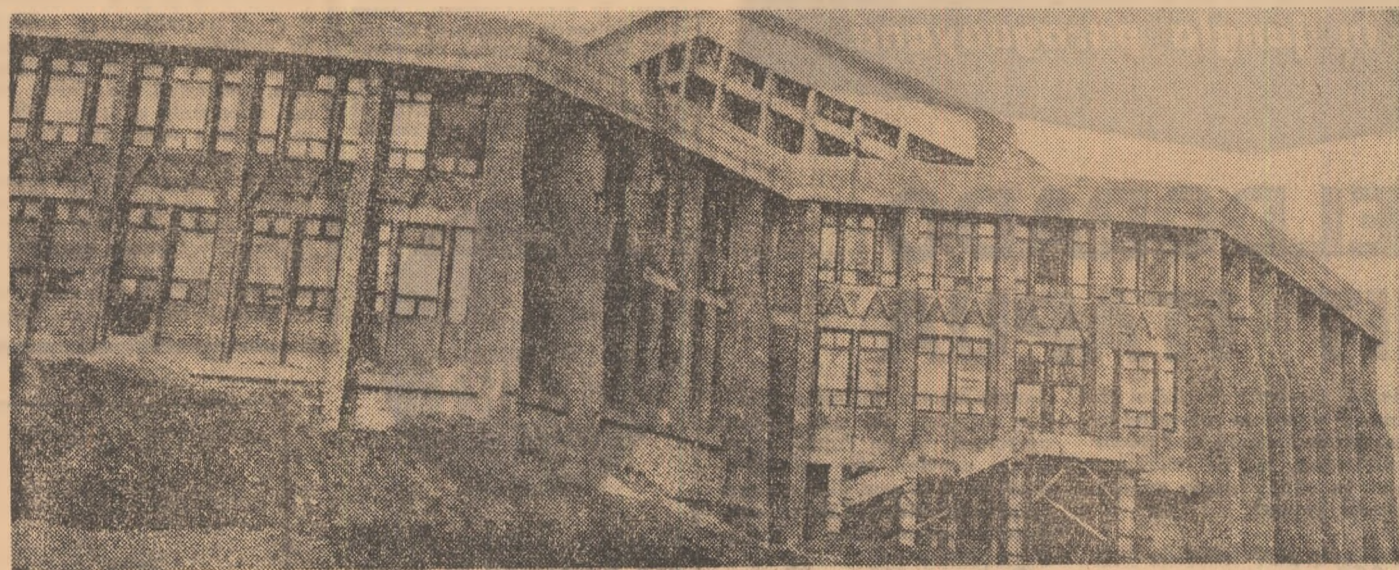
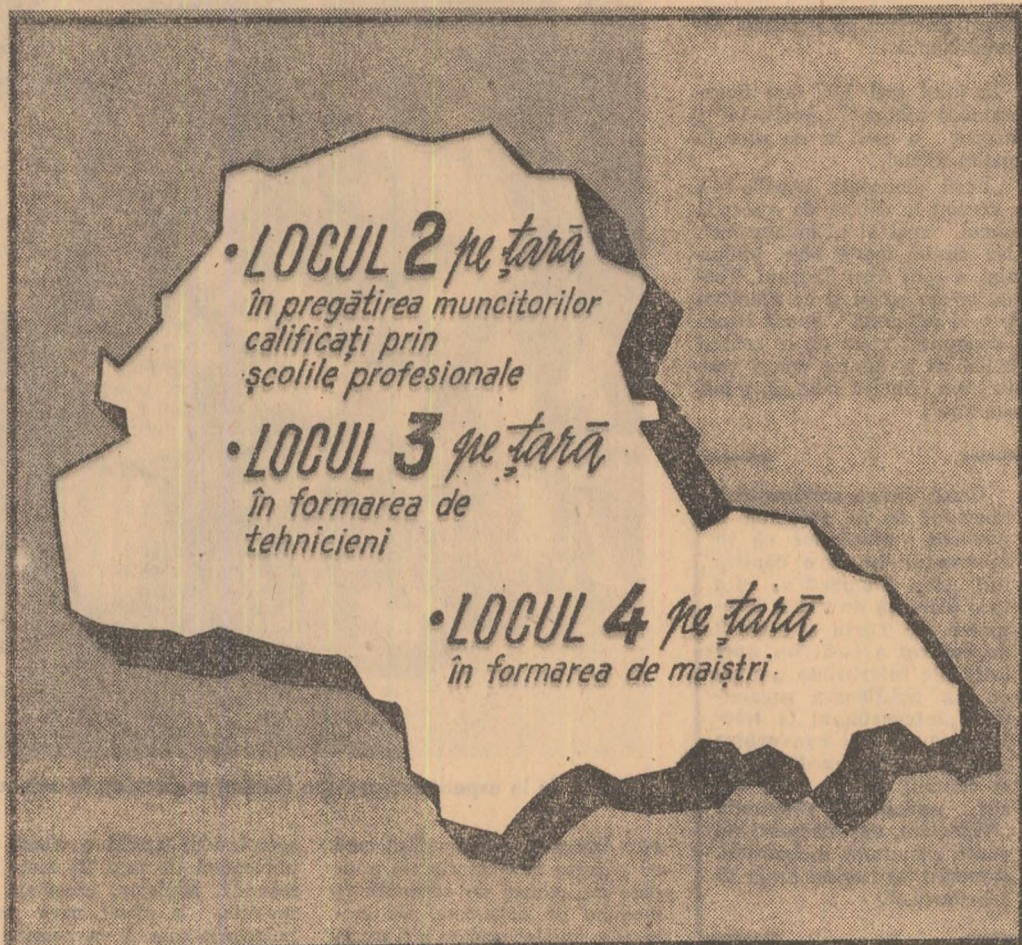
CINCINALUL
IMPUNE
O CIFRĂ

41 500

TINERI

Echivalând populația orașelor Săcele și Zărnești

‘AU ABSOLVIT ȘCOLILE PROFESIONALE, TEHNICE
ȘI DE MAIȘTRI, LICEELE ȘI FACULTĂȚILE JUDEȚULUI

• **30 891 996 LEI INVESTIȚII**
pentru învățământul superior

• 61 000 000 lei

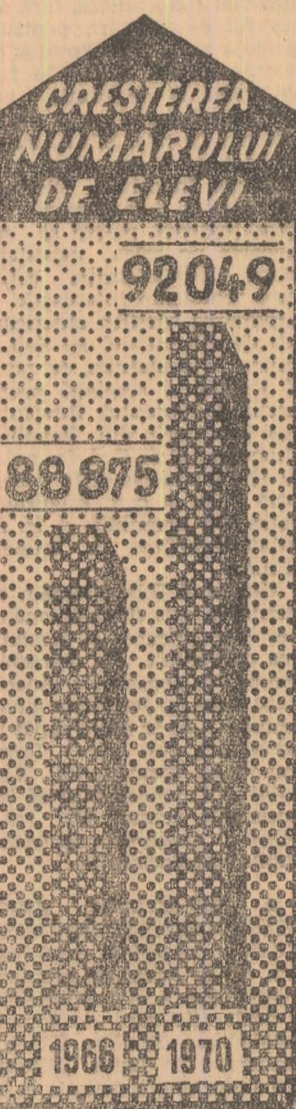
• 2 facultăți și o secție
nou înființate

• În cinci ani, cele două institute au fost înzestrate cu

19 noi laboratoare

la Institutul politehnic și la Institutul pedagogic de 3 ani — în amfiteatrele cărora se pregătesc azi 5 173 STUDENȚI.

dotate cu aparatură și utilaje dintre cele mai moderne.

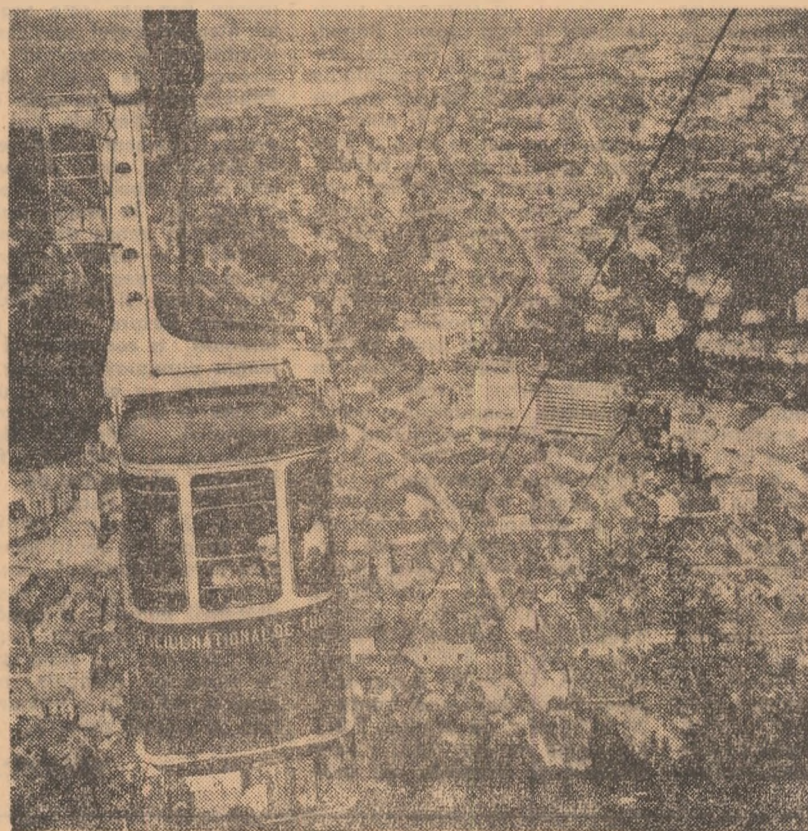
228

săli de clase
noi, construite
în cincinal

pentru noul local al Facultăților T.C.M. și mecanică din cadrul Institutului Politehnic care va totaliza 26 500 m.p. Construcția începută în cincinalul încheiat de curând, va continua în anul școlar 1971—1972 când vor fi dați în folosință 5 000 m.p.

O industrie nouă în plin avânt:
TURISMUL

• Trustul „Carpați” a primit în exploatare 7 hoteluri și vile cu o capacitate de cazare de 1 000 locuri, 15 restaurante și café-baruri noi.

• Volumul serviciilor prestate de I.S.C. — Predeal a crescut în 1970 cu aproape 50% față de 1966.

• Noi obiective turistice și de agrement: două teleferice cu cabine, un patinoar artificial, o sală de sport, șase teleschiuri, 2 pirtii de schi cu instalații de nocturnă, Complexul turistic Bran.

• Numărul turiștilor străini a crescut de la 36 000 în 1966 la 80 000 în 1970.

• Numărul cadrelor didactice a crescut cu 8% între anii 1966—1970, azi revenind la 18 elevi un cadru didactic.

